

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1836-08-27)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1836-08-27)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 178. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0066.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grundtvig, Nikolai Frederik Severin, *Grundtvig og Ingemann,*

Grundtvig til Ingemann.
Kristjanshavn. 27de Avg. 1836.

Kjære Ingemann!

Vel fik vi egentlig kun begyndt at snakke sammen om gammelt og nyt; men godt begyndt er halv fuldendt, siger Ordsproget, og i alt Fald var det mig en sjælden stor Fornøjelse at vaagne til Solskinsvej i det venlige Sor, der i mine Øjne ligner mest „det grønne Gudhjem“, og til en munter Morgenvandring med den af mine Venner, som ikke alene bedst forstaar mig, og miskjendte mig aldrig, men er ogsaa uden Sammenligning den rigeste, saa der mangler slets. 179ingen af Betingelserne, de gamle fandt nødvendige, naar „Venskab skal holdes“ ¹⁾.

Næst denne Salutems Hilsen maa jeg bede dig ret som du kan bedst at takke din kjære Lucie, der saa exemplarisk mild og venlig bragte alle de Ofre, der ved slige Lejligheder udelukkende falde paa Værtinden, som om vi ordentlig gjorde hende selv en Fornøjelse ved at bestorme Huset, hvad dog, om det end sker i den bedste Hensigt, er et fortvivlet Middel, der næppe kan undgaa at forfejle sit Øjemed. Jeg fraraadte derfor virkelig ogsaa Toget, men, for at være oprigtig, maa jeg tilstaa, at, da det for mig løb saa lykkelig af, har jeg, trods al den Ulejlighed, vi uden mindste Vederlag gjorde din Kone, ej Sind til at fortryde det.

Dernæst takker jeg dig ret for Indførelsen til Hauch, ikke blot den, jeg selv var Vidne til, men den, der maa være gaaet forud, inden vi kunde saaledes mødes, saa enige om Livet og dets Virksomhed, at jeg, ved at tænke efter, ordentlig forbavses og spørger mig selv, om det er mer end en behagelig Drøm, skjønt mig synes, alt borger for Virkeligheden.

Endelig beder jeg dig hilse Wilster, at det var mig ret kjedeligt, ban flere Gange skulde søge mig forgjæves, hvor jeg hele Aaret om plejer til enhver Tid at træffes sikkert, og bede ham, naar han igjen kommer til Byen, at regne derpaa.

Saa meget i en Hast, efter i Aftes at være kommen til Bys (fra Sor naade vi Nysø Kl. 2), Gud ske Lov! i god Stand med Kone og Børn, som hilse og takke med og ved

din Ven
N. F. S. Grundtvig.

Naar du ser Rotherne, da tak ogsaa dem for venlig Modtagelse!